

47. Èyin tí wọn fún ní Ìwé-Mímọ ẹ gba ohun tí A sọ kalẹ gbọ tí ó n jẹrì sí èyí tí ó wà lódò yín, ẹiwájúu kí A tóo pa àwọn ojú kan rẹ; lẹyin náà A ó dá wọn padà sí èyin-in wọn tàbí kí A ẹbi lé wọn gégé bí A ti ẹ ẹbi lé awọn ijọ Àbámẹta (Asibi); dandan sì ni kí àṣẹ Allaahu di mímú ẹ.

48. Dájúdájú Allaahu kò níí foríjì kí (ẹni kẹni) pa nńkan mĩràn pọ mọ O, ẹgbón yóò ẹ àforíjì ẹṣẹ mĩràn yàtò sí èyí fún ẹni kẹni tí Ó bá fẹ. Ẹni kẹni tí ó bá sì pa nńkan mĩràn pọ mọ Allaahu, dájúdájú ẹni náà ti dá ẹṣẹ fílá.

49. Njẹ o rí àwọn tí wọn n ka araa wọn sí ẹni-mímọ bí? Bẹẹ kó, Allaahu ní n sọ ẹni tí Ó bá fẹ di ẹni-mímọ. Bẹẹ sì ni kò níí ẹ àbòsí kan kan fún wọn bí ó ti wù kí ó kéré mọ.

50. Wo bí wọn ti ẹ n parọ mọ Allaahu, iyen sì tó fún wọn ní ẹṣẹ tí ó hàn gbangba.

51. Njẹ o rí àwọn tí wọn fún ní apákan nínú un Ìwé-Mímọ, tí wọn ní igbàgbọ sí oḡbón itànje àti àwọn òrìṣà, tí wọn sì n sọ fún àwọn tí wọn sàl gba (Allaahu) gbọ pé àwọn wònyí mọná jù àwọn olùgba (Allaahu) gbọ lo?

52. Àwọn wònyen ni Allaahu ẹbi lé lórí, bẹẹ ni ẹni tí Allaahu bá ẹbi lé lórí, iwọ kó níí rí olùrànlówọ kan kan fún un.

53. Àbí ipín kan wà fún wọn nínú un ijọba náà ni? Nígba náà, wọn kò níí fún àwọn èniyàn ní nńkan bí ó tilẹ wù kí ó kéré mọ.

54. Àbí wọn n ẹ ilara àwọn èniyàn lórí ohun tí Allaahu ẹ fún wọn nínú un oláa Rẹ ni? Dájúdájú A ti fún àwọn èniyàn-an Ibraahiimu ní Ìwé-Mímọ àti oḡbón ijìnlẹ, A sì tún fún wọn ní ijọba tí ó tóbi.

يَتَّخِذُهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ ۖ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝٤٧ إِنَّا اللَّهُ لَا

يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ ۚ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ۝٤٨ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ ۚ بَلِ اللَّهُ

يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝٤٩ أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ۝٥٠ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ

الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَبَتِ وَالطَّغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ۝٥١ أُوتِيَكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ

اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝٥٢ أَمْ هُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمَلِكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۝٥٣ أَمْ تَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۖ

فَقَدْ ءَاتَيْنَا ءَالَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ۝٥٤